

8 Μαΐου, 1991

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΡΙΞΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 102/88).

5 Αναθεωρητική Έφεση — Αναστολή εκτέλεσως πρωτόδικης απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί της προσφυγής — Η άσκηση της έφεσης δεν επιφέρει την αυτόματη αναστολή εκτέλεσως — Απαιτείται ειδική προς τούτο αίτηση — Η χορήγηση της αναστολής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου — Η αναστολή χορηγείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις: τα πορίσματα της απόφασης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων Γ. Θαλασσινού v. Δημοκρατίας.

10 Η Ε.Δ.Υ. εφεσίβαλε την πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου και με την παρούσα αίτησή της ζήτησε την αναστολή της ισχύος και εκτέλεσως της απόφασης έως ότου εκδικασθεί η έφεση.

15 Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της αιτήσεως, οι αιτητές αναφέρθηκαν στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Γ. Θαλασσινού αρ. 345/88, 10/89 και 747/89, στις οποίες δικάστηκε και απορρίφθηκε παρόμοια αίτηση αναστολής και υιοθέτησαν πλήρως τα επιχειρήματα που ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας προέβαλε στις πιο πάνω υποθέσεις. Ο καθ' ου η αίτηση διαφώνησε πλήρως με αυτή την επιχειρηματολογία, υποστηρίζοντας ότι οι αρχές που διέπουν την αναστολή απόφασης εικρεμούσας εφέσεως στην αναθεωρητική Δικαιοδοσία εφέσεως στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι οι ίδιες που ισχύουν σε οποιαδήποτε πολιτική αγωγή ενώπιον Επαρχιακών Δικαστηρίων και που έχουν ως βάση τη Δ.35 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. (Τα σχετικά εκατέρωθεν επιχειρήματα παρατίθενται σε έκταση στο κείμενο της απόφασης με παράθεση αυτούσιων των αποσπασμάτων της προηγούμενης σχετικής αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου).

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

(1) Υιοθετώντας πλήρως τις θέσεις που εκφράστηκαν από το Δικαστήριο στις υποθέσεις Γ. Θαλασσινού, κρίνεται ότι δεν υφίστανται στην παρούσα υπόθεση οι πλέον εξαιρετικές εκείνες περιστάσεις, που κατά τη νομολογία (*Christoudias v. Republic*) απαιτούνται ώστε να δικαιολογείται εξέταση του ενδεχομένου της αναστολής της ισχύος της απόφασης.

5

(2) Το Δικαστήριο δεν ικανοποιήθηκε ότι απόρριψη της αίτησης θα δημιουργήσει οποιαδήποτε ανεπανόρθωτη βλάβη στους αιτητές ή θα στερήσει την έφεση από το αντικείμενό της. Ίσως η θεραπεία των τυχόν προκυπτουσών δυσκολιών να έγκειται στη σύντομη εκδίκαση της έφεσης.

10

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές αρ. 345/88, 10/89 και 747/89 ημερ. 24.10.90)

Christoudias v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1615

Μαυρομιάτη και άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 228/88 και 284/88 ημερ. 17.11.90).

20

Αίτηση.

Αίτηση για αναστολή της ισχύος και της εκτέλεσης της απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου ημερ. 7.5.90 με την οποία ακυρώθηκε η ανάκληση της προαγωγής του καθ' ου η αίτηση, μέχρι την εκδίκαση της έφεσης.

25

Γ. Φράγκου (Κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους αιτητές.

Α. Ταλιαδώρος, για Κ. Χρυσοστομίδη, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

Ο Δικαστής κ. Αρτέμης ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ: Ο καθ' ου η αίτηση στην παρούσα διαδικασία είχε προαχθεί στη θέση Γεωργικού Επιθεωρητή 1ης Τάξης στο τμήμα Γεωργίας από την 1η Απριλίου, 1986. Στις 3.11.87 η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ανακάλεσε την απόφαση της για προαγωγή του καθ' ου η αίτηση και ο τελευταίος προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο, που με την απόφαση του που εκδόθηκε στις 7.5.90, ακύρωσε την ανάκληση της προαγωγής. Οι αιτητές εφεσίβαλαν την πιο πάνω απόφαση και με την παρούσα τους Αίτηση ζητούν αναστολή της ισχύος και της εκτέλεσης της απόφασης μέχρι εκδίκασης της έφεσης.

Κατά τη διάρκεια της ακρόασης της αίτησης, η συνήγορος των αιτητών αναφέρθηκε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Γ. Θαλασσινού ν. Δημοκρατίας (Αρ. Υπόθεσης 345/88, 10/89 και 747/89), στις οποίες δικάστηκε παρόμοια αίτηση για αναστολή και απορρίφθηκε στις 24.10.90. Αφού πρόβαλε σε συντομία τα επιχειρήματα της για να δοθεί η αναστολή, υιοθέτησε πλήρως τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από και εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα στις πιο πάνω υποθέσεις.

Σχετικά με τις συνέπειες από την άσκηση έφεσης κατά πρωτόδικης απόφασης που εκδίδεται στα πλαίσια της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που παρέχεται από το άρθρο 11(2) του Νόμου 33/64, παραθέτω πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Πικίη, όπου φαίνεται ποιά ήταν τα επιχειρήματα του Γενικού Εισαγγελέα.

"Αναγνωρίζεται ότι η άσκηση έφεσης δεν επιφέρει αυτόματα την αναστολή της πρωτόδικης απόφασης. Η αυτόματη αναστολή θα προσέκρουε, όπως εισηγήθηκε, στην κυριαρχία του δικαστηρίου επί της ενώπιόν του διαδικασίας. Όμως η διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί αίτηση αναστολής εκ μέρους του εφεσείοντα είναι περιορισμένη. Συσχετισμός της πρωτόδικης και δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο άρθρο 11 (2) του Ν. 33/64 και εναρμονισμός τους με τις πρόνοιες των άρθρων 30 και 146 του Συντάγματος επιβάλλει την κατά κανόνα αναστολή της πρωτόδικης απόφασης μετά

την άσκηση έφεσης και την υποβολή αίτησης για αναστολή. Μόνον όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι δικαιοσύνης δικαιολογείται, σύμφωνα με την εισήγηση του Γενικού Εισαγγελέα, το δικαστήριο να αρνηθεί την αναστολή της πρωτόδικης απόφασης".

5

Ο Γενικός Εισαγγελέας έθεσε το θέμα ως εξής:-

Αυστηρώς ομιλούντες θα έλεγα ότι είναι αυτόματη η αναστολή της έφεσης και δε χρειάζεται καν αίτηση αναστολής, αλλά δεν υιοθετώ αυτή την άποψη ούτε την έχω υιοθετήσει στη συμπληρωματική μου αγόρευση γιατί αυτό θα έλεγα στοιχειοθετεί σεβασμό προς το δικαστήριο. Πιστεύω ότι το πρωτόδικο δικαστήριο το οποίο εξέδωσε πρωτόδικα δικαστική απόφαση πρέπει να ενημερωθεί περί τούτου και να έχει την ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις του. Είναι μέρος της κυριαρχίας της Δικαστικής Εξουσίας να μη καθίσταται ανενεργός η απόφασή της χωρίς να έχει δικαίωμα να αποφασίσει. Δια τούτο λέγω ότι αίτηση αναστολής χρειάζεται πάντοτε και αν δεν γίνει, είναι η Διοίκηση που θα έχει να συμμορφωθεί με την απόφαση.

10

15

20

Η έγκριση αίτησης αναστολής πρωτόδικης απόφασης που εκδίδεται βάσει του άρθρου 11(2) πρέπει να είναι ο κανόνας και η απόρριψη, όπως είπε, η εξαίρεση."

Περαιτέρω, η συνήγορος αναφέρθηκε στις δυσκολίες και τα προβλήματα που θα προκύψουν αν δεν δοθεί τώρα η αναστολή και τελικά οι αιτητές επιτύχουν στην έφεσή τους.

25

Από την άλλη πλευρά, ο συνήγορος του καθ' ου η αίτηση διαφώνησε πλήρως με την επιχειρηματολογία της άλλης πλευράς, υποστηρίζοντας ότι οι αρχές που διέπουν την αναστολή απόφασης εκκρεμούσας έφεσης στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είναι οι ίδιες που ισχύουν σε οποιαδήποτε πολιτική αγωγή ενώπιον Επαρχιακών Δικαστηρίων και που έχουν ως βάση τη

30

35

Δ.35 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Ο Έντμος Δικαστής κ. Πικής στην προαναφερθείσα απόφαση του αναλύει πλήρως τις αρχές που διέπουν το θέμα και καταλήγει ως εξής στη σελ.10 της απόφασής του:

5 "Οι αρχές οι οποίες προκύπτουν από τη νομολογία αναφορικά με τη φύση και χαρακτήρα της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο άρθρο 11(2) - Ν.33/64 και σε σχέση με το δικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ασκείται είναι οι εξής:-

10 (1) Το Σύνταγμα δεν θεμελιώνει γενικό δικαίωμα έφεσης. Έφεση μπορεί να ασκηθεί μόνο εφόσον προβλέπεται από το νόμο *Attorney-General v. Georghiou* (1984) 2 C.L.R. 251.

15 (2) Η άσκηση έφεσης δεν αναιρεί την πρωτόδικη απόφαση όπως ρητά ορίζεται στη Δ.35 θ.18. Η αναστολή της εκτέλεσης της ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου. Οι θεσμοί που διέπουν την υποβολή έφεσης κατά απόφασης αναθεωρητικού δικαστηρίου είναι ανάλογοι με εκείνους που ρυθμίζουν την άσκηση του ιδίου δικαιώματος σε άλλους τομείς δικαιοδοσίας και εφαρμόζονται με την ίδια αυστηρότητα όπως υποστηρίζει η απόφαση στην *Branco Salvage Ltd v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 213."

25 Πιο κάτω στην απόφαση γίνεται αναφορά στην υπόθεση *Christoudias v. Republic* (1985) 3 C.L.R 1615 και παρατίθεται το πιο κάτω απόσπασμα:

30 "Αναστολή της απόφασης αναπόφευκτα συνεπάγεται ανοχή της συνέχισης της παρανομίας. Επομένως μόνο στις πλέον εξαιρετικές περιστάσεις δικαιολογείται το δικαστήριο να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο αναστολής της απόφασης. Υφίστανται τέτοια περιστατικά στην παρούσα υπόθεση;"

Έχω μελετήσει με προσοχή την επιχειρηματολογία που έχει τεθεί ενώπιόν μου, καθώς και τις αυθεντίες οι

οποίες έχουν παρατεθεί προς υποστήριξη της και υιοθετώ
 πλήρως τις θέσεις που εκφράστηκαν από τον Έντιμο Δι-
 καστή κ. Πικί στην προαναφερθείσα απόφασή του. Απα-
 ντώντας δε στο ερώτημα που τέθηκε στην πιό πάνω υπό-
 θεση *Christoudias*, καταλήγω στο συμπέρασμα πως δεν 5
 υφίστανται στην παρούσα υπόθεση τέτοια περιστατικά
 που να δικαιολογούν την αναστολή της απόφασης. Δεν
 έχω ικανοποιηθεί ότι απόρριψη της αίτησης θα δημιουρ-
 γήσει οποιαδήποτε ανεπανόρθωτη βλάβη στους αιτητές 10
 (Δέστε Προσφυγές 'Ολγας Μαυρομμάτη και 'Αλλου ν. Δη-
 μοκρατίας αρ. 228/88, 284/88, απόφαση σε αίτηση αναστο-
 λής ημερ. 17.11.90), ή θα στερήσει την έφεση από το αντι-
 κείμενό της. Οι δυσκολίες που προβάλλονται ότι θα
 προκύψουν από απόρριψη της αίτησης, δεν μπορούν να 15
 αποτελέσουν ισχυρό λόγο για να δοθεί η αιτούμενη ανα-
 στολή. Το Δικαστήριο έχει επισημάνει παρανομία στην
 πράξη της ανάκλησης που επηρεάζει τα δικαιώματα του
 εφεσίβλητου (οι λόγοι της ακύρωσης φαίνονται στην από-
 φαση) και οι δυσκολίες που προβλήθηκαν δεν είναι ικανο-
 ποιητικός λόγος για να στερηθεί ο καθ' ου η αίτηση των 20
 αποτελεσμάτων της επιτυχίας του στην πρωτόδικη από-
 φαση. Αντλαμβάνομαι τις ανησυχίες που εκφράστηκαν εκ
 μέρους του Γενικού Εισαγγελέα για την ανωμαλία που
 μπορεί να δημιουργηθεί αλλά πρέπει να επισημάνω ότι 25
 είναι δυνατό η ίδια ανωμαλία να δημιουργηθεί και αργό-
 τερα αν αποτύχει η έφεση. Ίσως, όπως τόνισε και ο κ.
 Πικίς στην απόφασή του, η θεραπεία να έγκειται στη σύ-
 ντομη εκδίκαση της έφεσης.

Κάτω από το φως των πιό πάνω η αίτηση απορρίπτε-
 ται με έξοδα εις βάρος των αιτητών. 30

Αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.